

לא בחיל

מיוסד עה"כ "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צ" (זכריה 4)

מטרתו:
להכריז קבל העולם ומלואו
שהציונים אינם דוברים בשם
ישראל - ונאמנים אנו לתורה"ק

- גליון י"ג -

מוסד "נטרונא" מברכת את יהדות החרדית נאמנים לד' ולתורתו הקדושה בברכת **גמר חתימה טובה ושנה טובה גאולה וישועה** אכ"ר

ובכן אבוא אל המלך

~ וצדיק באמונתו יחיה ~

גודל הזכות ליום הדין הלוקחים חבל במוסד הק' "נטרונא" להתברך בכל מולי דמושב נברכת כוח"ט

בר"ה הדינא קדמאה הוא מאן דחייש על יקרא דשמא קדישא דלא יתחלל בארעא

ויהי היום ראש השנה הוה ויבאו בני האלקים להתיצב על ה' אליו ב"ד רברבא בני האלקים ודאי בנוי דמלכא קריבין לגביה, ואינון שבעין ממנן דסחרין תדירא למלכא ואינון חתכין דינא על עלמא, להתיצב על ה', וכי על ה' קיימי, אלא בשעתא דאלין קיימי על דינא, דינא קדמאה דכלא ביה מאן הוא דלא יוקיר לשמא דקודשא בריך הוא ודלא יוקיר לאורייתא ולעבדוי, אוף הכי מאן הוא דלא חייש על יקרא דשמא קדישא דלא יתחלל בארעא מאן הוא דלא חייש ליקריה דקודשא בריך הוא מאן הוא דלא שוי יקר לשמא דא (זוהר הקדוש במדבר רלא ע"א).

חיזוק ידי אנשי אמת ונשא ראשם, עומדת במקום יסורים ומיתה ממרקת רח"ל

ועוד יש עון והוא עון חילול השם, שהתשובה ויסורים תולים ומיתה ממרקת, כמו שנאמר (ישעיה כב, יד): אם יכופר העון הזה לכם עד תמותו. והנה כאשר האדם משתדל לתמוך בעד האמת, ויעזור אחריה ויתעורר בדבריה, והופיע אורו לעיני בני עמו, ויחזק ידי אנשי האמת ונשא ראשם, וכתות השקר ישפילם יגיעם עד עפר, הנה אלה דרכי קידוש ה' והוד והדר לאמונתו ועבודתו בעולם, ועוז ותפארת במקדש תורתו, על כן בהרבות פעליו לקדש את ה' ולעודד האמת להכין אותו ולסעודו, ונסלח לו מעון החילול עם התשובה בשומו האמת לעומת אשמת החילול, מדת תשובתו נגד מדת משובתו. זה ביאור "בחסד ואמת יכופר עון". עכ"ל"ק.

המחאות ממתיק את הדינין ומסיר חרון האף במדה גדולה

... "אין ספק כי המחאה העולמית קידשה רבים את שם ה' הגדול והנורא, וראו כל עמי הארץ כי שם

שובה ישראל עד ה' אלקיך

חיים לייב פארצאוויטץ, ירושלים

בעמדינו בימים אלו ימי הרחמים והסליחות כאשר הימים הקדושים ממשמשים ובאים עלינו לטובה, וכל אחד ואחד מזכך ומטהר את לבו ונפשו להיות מוכן ליום הדין, ומפשפש במעשיו בתשובה ותפלה וחושב ומחפש עצות ותחבולות היאך לשוב בתשובה שלימה לפני יוצרינו ובוראנו ית"ש. ולזכות בדין, לכן ראינו לנכון להתעורר יחד למען שמו באהבה.

הנביא צווח ואומר אם תשוב ישראל אלי תשוב, הקב"ה רוצה ומצפה בתשובת ברואיו ובניו עם בני ישראל הקדושים ואינו חפץ להרשיעם כל הלבבות מייחלים ומשתוקקים לשוב עדין ושתתקבל תשובתו.

והנה בחטאים הפרטיים לב יודע מרת נפשו את אשר חיסר וקיצר בעבודת הבורא, ויגע ועמל לטהר את חטאיו ופשעיו, אך על החטא הכללי נסיון הדור נגע הציונות המזמאיר בפרט עלינו לבכות ולהתאנח, אשר כמעט אין מי שלא נכשל בו ברב או במעט, אותו עגל הציונות שעדיין מורקד בתוכינו, ובעת עשיית התשובה ותיקון המעשים זהו הזמן לעמוד ולהתבונן במה נכשלנו ובמה נוכל לתקן את צרכינו, לכן ונשובה אל ה'.

כיצד נוכל לגשת לפני אבינו שבשמים כדיים וצרים כשבראשינו מהלכת השאלה היש ה' בקרבנו אם אין ח"ו, כאשר אנו פוסחים על שני הסעיפים ולא בערנו לגמרי את השורש פורה ראש ולענה מלבנו, עתה לפני בוראינו אל כס המשפט אל מלך איום ונורא מלך מלכי המלכים הקב"ה עלינו לעזוב ולמאוס באותו עון ולהתרחק בכל כוחינו מהטומאה והכפירה הציונות במחשבה דיבור ומעשה.

כבר הוכחנו חז"ל כי בכל התורה כולה מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה לבד ממחשבת ע"ז שנאמר למען תפוש את בית ישראל בלבבותם, וע"כ חלחלה תאחזנו האם ח"ו נכשלנו ברגשי חיבה וקירבה למלכות המינות המדינה הציונות הטמאה, האם חלפה במוחותיו מחשבת ההתדוממות ופריקת עול הגלות, האם עודנו מצפים ומייחלים בכל לב לתשועת ה' בדרך נס למעלה מדרך הטבע ושכל אנושי, האם חטאנו אפילו במחשבה לראות במדינתם איזו שהיא הצלה וישועה לישראל, קחו עמכם דברים ושובו אל ה'.

ובמעשה, האם נכשלנו בהתחברות כל שהו למינים או הנאה מהם, או האם יצא מפינו איזה דיבור של אחוה והערכה לציונים ומדינתם או ששמענו דיבורי כפירה ומינות ולא מחינו כראוי.

קודם לכל עלינו להטות את לבנו אליו ולשפוך שיח ותפלה לפני רבון כל העולמים שנדע ונכיר את חומר העון, אבינו מלכינו החזירנו בתשובה שלימה לפניך, ושוב לא נטה לבנו מאמונתו הטהורה ויצילינו ה' שנוכל לעמוד כצור איתן אל מול כל גלי הנסיונות המתרגשים ובאים, ונזכה כולנו להכתב ולהחתם בספרן של צדיקים גמורים אמון.

אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם

הרב יואל גרינפעלד, לאנדאן

הן מודעת זאת מפי חכמי אמת – כי בימים הנוראים עוסקים "בעיקר" להמליך את הקב"ה – ועיקר התפילות של אכנה"ג – אינה אלא הבקשות והכיסופין – שכבר יקויים הרצון העליון – אשר בעבורה ברא תבל ומלואה – שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה' המלוכה – ואנחנו אוהבי המלך – עם קרובו של הקב"ה – רוצים בכל לבבינו להמליך את הקב"ה – ומכריזין "המלך" ובכל שנה נבנית קומת המלוכה עד שנזכה להתגלות כבוד שמים –

וצ"ל עי"ז עשה אלוקים הס"מ וחיילותיו אשר מיום בריאת העולם לוחמים נגד השי"ת ומלחמתם היא לכבוש את העולם ושלא יהא ניכר כי הקב"ה הוא השליט בעולמו ולו אנחנו עבדים – וכוחות הטומאה מגבירים את הרע בעולם ומעלימים עול מלכות שמים.

והאף שהמלחמה נטושה מאז – אמנם מדבריהם של רבוה"ק בעלי רוה"ק למדנו- כי העיקר המלחמה היא דווקא בזמני עקבתא דמשיחא גמר בירור האחרון – כי בראות הסט"א שעוד מעט ואין רשע- וקרב יום קיצו והאלילים כרות יכרתון – ע"כ מתגברת הסט"א באופן נורא – ומוספת להגדיל כוחות הטומאה בעולם – והיות שכבר עומדים בשיא המלחמה – לוחמים ממש נגד הקב"ה פא"פ – והיא טומאת המינות – אשר שונה הוא מכל הטומאות – והוא שער הנו"ן שבטומאה – וכל הטומאות ותאוות שונות הם ממז"ט שערים דקליפה – והכל הם פרטי כוחות הטומאה- אשר הם מנגדים לכוחות הקדושה- אבל שער הנו"ן היא עיקר הנקודה שורש הטומאה ולוחמת נגד השי"ת פנים אל פנים – וכופרת בהקב"ה רח"ל- והוא שורש כל הטומאות שבעולם – וזה גמר המלחמה וכשנתגבר על טומאה זו – יוגמרו הביורורים ויתגלה כי ה' הוא המלך על כל הארץ- ובעו"ה מעשה שטן הצליח נצחה הסט"א בהקמת המפלצת הנוראה בפלטרין של מלך – שפחה כי תירש גבירתה – שהם המרכבה לטומאת המינות- "ראשית" גוים עמלק – ועליהם נאמר מלחמה לה' בעמלק מדור דור כדאיתא בזוה"ק – וכבר ביאר רביה"ק זי"ע דמלחמת גוג ומגוג הכוונה לשער הנו"ן שבטומאה מינות ואפיקורסות – ועליהם נאמר "יתייצבו מלכי ארץ ורוזנים יחד על ה' ועל משיחו" שהם לוחמים נגד השי"ת בכבודו ובעצמו רח"ל – וביאר רביה"ק כי הקמת המלוכה המינות היא מלחמת גוג ומגוג נגד השי"ת ונגד משיחו כי הוא העיכוב להתגלות מלך המשיח – שאז יהי ה' למלך על כל הארץ – ובעו"ה כבשו את את מקום המלוכה של השי"ת – שהיא ארץ ישראל – ארץ אשר ה' דורש אותה – כי בחר ה' את ציון אוה למושב לו – שם הופיע הקב"ה בהדר גאון עוזו – והי' התגלות אלוקית – ונחלתנו נהפכה לזרים – ומינים הללו כבשו את מקום הקב"ה ושונאי כל טהרה שכנו בציון ושטנא נצח רח"ל- ואנו עבדי המלך – אוהבי המלך – אשר אוהבים אותו בכל לב וכל נפש ובכל מאוד – היאך אנו יושבים בחיבוק ידים והיאך יכולים לראות כבלע את הקודש – וצערו של הקב"ה ובפרט בזמנים הללו שעבודתנו להמליכו על כל העולם כולו –

בוודאי עלינו להחליץ חושים להיות חלוצי צבא לכבוש ארץ ישראל מידי הס"א ולהחזירו אל הקב"ה - והדרך להמלחמה מביא בספה"ק ויפקוד ה' על צבא מרום במרום – כי הדרך להמלחמה להחליש את השר מלמעלה- ובמלחמת ז' עממים שהם היו המרכבה לז' מידות שבטומאה – עיקר שליטתם למטה הי' על שליטת השר על הנשמות ככה נמשכה שליטתם למטה בגשמיות – ועל שזיככו עצמם בז' מידות ועקרו את הרע מקרבם ומפנמיותם נחלש השר למעלה – ומילא נכבשו למטה בלי שום מלחמה- ובפ' פנחס עה"פ צרור את המדינים פרש"י ז"ל " עליכם לאייב אתכם" ועיקר המלחמה הי' זמן אח"כ בפ' מטות אמנם כדי לנצח את המלחמה הי' תחילת העבודה לאייב אותם ועי"ז לא הי' להשר שליטה על הנשמות – ועי"ז נכבשו גם למטה- וע"כ העבודה בימים הנוראים לעורר השנאה בלב אוהבי הי' שנאו רע – לאייב אותם – ולעקר מחשבות מינות מלבינו- ועי"ז נחליש את הס"מ מלמעלה – ועי"ז נזכה כי תעבור ממשלת זדון מן הארץ- באמור"ל לציון מלך אלקיך בב"א.

ה' נקרא עלינו, והיהדות החרדית עוד לבה רד עם אל, קידוש ש"ש זה המתיק את הדינין והסירה חרון האף במדה גדולה, ועלינו להודות ולהלל לכל החרדים בעיה"ק אשר קידשו שם ה' ברבים ועמדו על המשמר במסירת נפש להגן על קדושת ירושלים, והערו נפשם למען שמירת טהרתה, ונתנו גיווייהם למכים ולחיייהם למורטים, וירדו לבית הכלא למען כבוד שמו ית"ש, וכך נתפרסם בעולם כולו כי אלקיהם של אלו שונא זימה, ובזה סר מר הקטרוג הנורא שלא יאמר הותרה הרצועה ומדשתקי רבנו וכו', ועל זרע ברך אלה אשר קידשו שם ה' תפארתינו ונחמתינו, ועל כגון דנא נאמר "השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי".

וזכות מיוחד עמד להם להיראים וחרדים בחו"ל אשר לא עמדו מרחוק בימי עברה וזעם, ובאו לעזרת ה' בגבורים, ולא זזו ידם מתוך ידיהם של גבורי כח בעיה"ק, לעמוד לעזרתם ולימינם, וחלק כחלק ניהלו את המערכה בקדושה וטהרה, זכיתם אתם לקדש את השם ית"ש יש שכר לפעולתכם בזה ובכא". (כ"כ רבינו זיע"א במכתב ברכת השנה להעדה החרדית (לקראת שנה תשי"ט) אחרי ההפגנה בעיר וואשינגטאן) ...איבערדעם טאר מען זיך נישט ממחר זיין, האט מען באשוואירן, אז מ'טאר זיך נישט אליין נעמען קיין גאולה, ווארן איין באשעפער איז נאר וואס ער זעהט, ער ווייסט ווען דער זמן איז, דארף מען נישט אויסצורעכענען חלילה אז מ'נעמט זיך אליין, אז מ'איז דוחק הקץ, מ'נעמט זיך אליין א באפרייאונג, וואס די גמרא זאגט אויף דעם, אז חלילה אני מתיר את בשכרם, בעוונתי הרבנים, אזוי איז עס געווען, אוי ווי! יודען זענען הפקר געווען און היצט אויך נאך בעוה"ר, אפשר אז מ'וועט עפעס טוהן, מיט א שטיקל מחאה וועט מען מסיר זיין דעם חרון אף, אז יודיש בלוט זאל נישט זיין אזוי הפקר פון אלע שונאים פון די אויסנווייניגסטע און פון די אינעווייניגסטע, און מ'וועט מציל זיין יודען פון הריגות, טאקע מיט דעם כח, מ'זאל מוחה זיין אויף די וואס טוהן כנגד דעם רצון הבורא, וואס מ'איז מכעיס דעם בורא עולם, וואס דער בורא כל עולמים האט אזוי מזהיר געווען, מ'זאל די זכיה האבן מ'זאל זיין דבוק אין בורא כל עולמים, מ'זאל גיין אין דרך האמת (ס"ג בשלח תשט"ו)

והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול

הרב יצחק אהרן פאנגעל, מאנסי

במדרש ויק"ר פרשה כ"ט א וז"ל בחודש השביעי באחד לחודש וכו' נמצאת אתה אומר ביום ראש השנה בשעה ראשונה עלה (אדה"ר) במחשבה וכו' בט' נצאה, בי' עבר, בי"א נדון, בי"ב יצא בדימוס, אמר הקב"ה לאדם זה סימן לבניך שעמדת לפני בדין ביום הזה ויצאת בדימוס כך עתידין בניך לעמוד לפני בדין ביום הזה ויוצאים לפני בדימוס אימתי בחודש השביעי באחד לחודש, ע"כ.

ול"ק פ' ל' אות ג' וז"ל ד"א ולקחתם לכם ביום הראשון הדא הוא דכתיב פנה אל תפלת הערער וגו' שנצחו ישראל בדין ונמחלו עוונותיהם והן אומרים נצחו ישראל שנא' וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם הוא שדוד אומר לישראל אם קיימתם מצות לולב שנקרא נעים שנא' נעימות בימינך נצח הרי אתה מבושר שנצחת לאומות העולם שנא' וגם נצח ישראל לפיכך משה מזהיר לישראל ואמר להם ולקחתם לכם ע"כ

וק' הא דאמר דאדה"ר יצא בדימוס והיכן מצינו שיצא זכאי בדינו כמה מיתות נקנסו עליו ועל כל הדורות וכמה עונשים נגזרו עליו. וע"ק דא"ל הקב"ה סימן לבניך שיוצאים בדין וכי כל העולם שהם כולם בניו של אדה"ר יוצאים בדימוס ואדרבה מבו' דרק ישראל מנצחים, וע"ק הלשון בניך שמשמע רק בניך והלא כל העולם בכלל, ועוד צ"ב מה ענין המלחמה שיש בין ישראל לאו"ה בו והא ר"ה הוא יום הדין שכל באי עולם עוברים לפניו ולא מצינו שיהא בזה ענין מלחמה.

וי"ל דאי' בספה"ק דרך ה' מרמח"ל ז"ל, דאדה"ר קודם שחטא הי' כלול רק מנשמות ישראל מבחי' הטוב בלבד, ולא הי' מציאות של נשמת עכו"ם כלל וגם מה שנא' לו כי ביום אכליך ממנו מות תמות שימות כל בחי' ישראל שיש בו שהם נקראים חיים ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום, וברש"י סדר שמיני עה"פ זאת החיה ז"ל לשון חייב לפי שישראל דבוקים במקום וראויין להיות חיים לפיכך הבדילים מהטומאה וגזר עליהם מצות ולאומות לא אסר כלום ע"כ. (ובאמת עץ הדעת הי' שורש לכל מאכלות אסורות ולביאות אסורות כמב' בכ"מ בזוה"ק וברמב"ם בהקדמה כתב וז"ל ספר אכלול בו מצות של ביאות אסורות ומצות של מאכלות אסורות לפי שבשני ענינים האלו קדשנו המקום והבדלינו בעריות ובמאכלות אסורות ובשניהם נאמר ואבדיל אתכם מן העמים (להיות לי) אשר הבדלתי אתכם מן העמים ספר זה ספר קדושה עכ"ל) ומן הדין הי' שבחטאו יאבד כל קדושתו, אלא שעשה תשובה (כדאי' בפסיקתא) ויצא בדימוס, דהיינו דאע"פ שנדבק בו בחי' הקליפה והפסולת והיא השורש לכל נשמת עכו"ם (אף שגם שם נתערבו הרבה ניצוצין וזה נשמות גרים ואכמ"ל) אעפ"כ נשאר בו בי' נשמת ישראל דהיינו נשמות האבות הק' שיצאו ממנו, ונשמות האבות שרק הם קרויין אדם יצאו בדימוס ונתגברו על בחי' הרע ע"י כח התשובה ועי"ז נשאר שארית ישראל וזה סימן לבניך ורק לבניך שרק הם קרויין אדם ושאר הפסולת שיצא ממנו לא נתייחס אחר זה כלל דא"א לעכו"ם להתייחס אחר ישראל ואע"פ שהם מתלכלכים בחטא כל השנה כולה ע"י כח התשובה שהוא השופר וביום זה שנקבע לתחילת עשרת ימי תשובה והי' כח לנשמת ישראל להתגבר על הרע.

ואי' בזוה"ק דשופר האבות הוא בחי' קול האבות הק' בחי' קול קול יעקב, ומבו' בכ"מ דהשופר בא לעורר זכות אבות ועי"ז מבררים הטוב ונעשה בחינת חיים כנ"ל ועי"ז ממשיכים החיות לכל השנה כדאי,

מכתב למערכת

ב"ה, עשי"ת - ירושלים עיה"ק
לכבוד מערכת נטרונו

למותר להאריך בשבח פעולותיכם הברוכות, הן בהסברה בתוכני המחנה, והן בפרסום בפני אומות העולם למען הסיר חרון אף וחילול שמו יתברך. וכאן בארה"ק בהיותינו קרובים אל החלל מרגישים אנו ביותר את הנחיצות של גליונכם החשוב ואת דברי הסברה אשר בו, ויכולנו להעיד שהדברים עושים רושם והשפעה עצומה, כי רבים הם מאד הצמאים ורעבים, לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע דבר ה' זו הלכה. ברצוני לעורר מעל גבי גליונכם הנכבד ענין דחוף העומד על הפרק, שרבים אינם שמים לב לכך.

כנודע, וכפי שהזכירו אותנו על כך גאוני קמאי, שבדור עקבתא דמשיחא יקומו לעם ישראל מנהיגי שקר רבים, אשר תמורת ללמד את העם דרך ה', וכיצד עליו לנהוג כאשר משנאי ה' נשאו ראש, נבנו עושי רשעה בחנו אלקים וימלטו - יובילו וידיחו את העם אל מחוזות הרשעים וילמדום להתחבר אליהם ולמאוס בדרך המסורה לנו מדור דור.

ברוך אשר מסר עולמו לשומרים, הלא הוא רביה"ק מסאטמאר ואתו עמו גדולי ישראל האמיתיים זיע"א, אשר לא פסקו מלזעוק יומם ולילה, בהזכירם את העם לבל להתפעל מהצלחת הרשעים, גדרו גדר ועמדו בפרץ, והעמידו דברים כחומה להבדיל את עובד ה' לאשר לא עבדו.

בזכותם, נותרו לפליטה גדולה רבבות בישראל, הממשיכים בדרך ישראל סבא, ואינם אומרים קשר לכל אשר יאמר העם, ונעשה כעין מה שהיה בזמנו של החת"ם ותלמידיו הק' זי"ע שעשו אז קהילות נפרדות ובכך יצרו חומת מגן להציל את הנשואים לפליטה, כך גם בימינו בזכות אותה מלחמה בלתי פוסקת, נעשה מעין "קהילות נפרדות" ונוצרה חומת ברזל גבוהה המבדלת בין היהדות הנאמנה לבין הנגריים אחר טומאת הציונות. מי לה' ומי - להבדיל - לבעול! כי הסכנה הגדולה ביותר, היא מאותם הפוסחים על שתי הסעיפים, אותם המערבים טוב ברע.

כך נעשה בירור בין מנהיגי אמת למנהיגי שקר. ידעו בני היהדות הנאמנה שאין לנו מאומה עם המנהיגים שהתחברו לציונות, לא עם דרשותיהם וחידישיהם, ולא עם פסקיהם והקו"ק שלהם, שהרי אמרו חז"ל (מוע"ק י. א): "אם דומה הרב למלאך ה' יבקשו תורה מפיו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיו", והייתה הרווחה!

אלא שהס"מ לעולם אינו אומר נושא, אם איבד את השפעתו על שארית ישראל דרך ה"מנהיגים", הגיע עם המצאה חדשה, לא עוד מנהיגים כי אם "משפיעים"! משפיעים אלו, לא ידברו חלילה בשבח הציונות, לא יחתמו בקו"ק להשתתף בבחירות הטמאות להנהגה הציונית, אף ידברו בשבחם של מנהיגי האמת, ובפרט בשבח של רביה"ק מסאטמאר זיע"א, יעתיקו משמועתו, ואף יאמרו דברים משמו, אך "חלילה וחס" לא יזכירו מילה וחצי מילה בגנות הרשעים, בגנות המינות הציונית שהמירה את עם ישראל מעם הנבחר לגוי ככל העמים רח"ל. כי לדבר מענין שלש שבועות, גלות וגאולה מן השמים וכן הלאה, הם דברים פשוטים ונמוכים מידי עבורם, הם ידברו אך ורק מעניינים גבוהים ורמים בשמי מרום, דיבורים שיעניקו לשומע הנלהב הרגשה נעלה מדומינית, שהנה הוא מרחף בעולמות עליונים, ומתענג על דברים נשגבים, ואינו עוד מפשוטי העם שעימם מדברים על אמונה פשוטה.

לא, אין הם מדברים חלילה כנגד, הם אינם כאותם "מנהיגים" שאומרים בפירוש שהשולש שבועות אינו נוגע כיום למעשה, אין הם כאותם "מנהיגים" החותמים בעד הבחירות, שהרי אז אותם יראי ה' יברחו מהם כבורח מפני האש, הם פשוט אינם מדברים אלא בענייני עבודת השי"ת גרידא ואינם מתעוררים ב"פאליטיק", ולכן כ-ו-ל-ם יכולים לחסות בצלם, מהמזרחניק ועד הנטורי קרתאניק, שהרי על דבריהם "לית מאן דפליג"...

ואם הרמב"ם ז"ל כותב (פיה"מ ברכות פ"ט, מ"ה): "כי יקר בעיני ללמוד עיקר מעיקרי הדת והאמונה יותר מכל אשר אלמדוהו", היום זה אחרת, היום צריך לדבר מהכל מלבד מעיקרי הדת והאמונה (רח"ל מהאי דעתא).

מי לנו גדול מהמהר"ל זיע"א הכותב בספרו (גבורות השם פרק נד): "אל תדברו גבוהה בצוואר עתק... הגלות והגאולה הוא עיקר מענין העולם וסדר שלו". ועל תפלת "ולמלשינים" שהרמב"ם כותב עליה שהיא "גדולה מכל צרכי בני אדם", מפני אותם מינים שהצרו לישראל, מבארים אותם "משפיעים" שאין הכוונה כפשוטו, אלא על היצר הרע.

השמחה העצומה מקיום המצוות כפשוטם, כמובא בגמ' (ברכות ט): שביום שסמך רב ברונא גאולה לתפילה "לא פסיק חוכא מפומיה כוליה יומא", אינם לבעלי ההשגות הגבוהות תלמידי אותם "משפיעים"...

תקיעת שופר, הוא הרבה יותר נעלה ומרומם מהמזבא בפרקי דר"א (הובא בטור ריש הלכות ר"ה) שתקיעת שופר היה כשעלה משה למרום לקבל הלוחות שניות "להזהיר העם שלא לטעות עוד אחר עבודה זרה".

התפילות הימים נוראים הסובבים והולכים על "להעביר גלולים מן הארץ והאילילים כרות יכרתון... כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ... וכל הרשעה כעשן תכלה וכו'... ובוה יהי התיקון השלם לתקן עולם במלכות שקי...". דברים אלו אינם כפשוטם כפירוש המילות... אלא בחינות ועניינים גבוה מעל גבוה.

וכמובן הם לאותם "משפיעים" מלהזכיר על סילוף האמונה בביאת המשיח, והמרידה הנוראה בפלטיין של מלך בהעמדת ממשלה נגד הקב"ה ותורתו הק', והחיוב להתבדל ולהתרחק מהם וללחום נגדם מלחמת ה' בעמלק.

--- כמה כואב לראות אברכים יראים ושלמים, אשר גדלו על ברכי היהדות הנאמנה ונמנו בין שורותיה, בניהם של יהודים יקרים שבמסירות נפש מתבדלים מטומאות הציונות, אשר מאז שנתפסו לאחת מכיתות "משפיעים" אלו, נהפכו כקשת רמיה, ולא די שפסקו מלהימנות בין הלוחמים והכואבים כבוד שמים המחולל, כי אם הפכו למזלזלים על אותם המדברים בעניינים אלו, ומביטים עליהם כמתעסקים בדברים של מה בכך...

אם רביה"ק מסאטמאר זיע"א, (שכל רו שבילי ההשגות הגבוהות באמת, לא אניס ליה) טרח לכתוב חיבור שלם, לבאר באר היטב מדוע אין לילך לכותל המערבי והמקומות הקדושים שנכבשו ע"י הציונים, הרי שלאותם בעלי השגות גבוהות, התעסק רבינו בקטנויות ובדברים של מה בכך (ח"ו).

כך גם קורה, שאותם "בעלי השגות" מתחילים עם "משפיעים" בלתי מוגדרים, אך בהמשך (בהשפעתם של אותם "משפיעים") צועדים עוד צעד אחד קדימה, ואינם חלים ואינם מרגישים לקבל "תורה" אף מפני "משפיעים" שכלל אינם מסוים את ציונותם הקיצונית, הלא הם אנשי כת לויבאוויטש, ושוב, באמתלא ותירוץ שאין הם לוקחים מהם אלא את 'תורת חב"ד' ותו לא מידי, היפך מה שאמרו חז"ל, שמלבד רבי מאיר אין איש היכול לומר "תוכו אכל וקליפתו זרק".

מה נלאו אלו, להבין שאין זה אלא עצת היצר ותחבולותיו, כיצד לחדור בדלת אחורית אל אותם שארית ישראל שלא כרעו ברך לבעל, להסיתם ולהדיחם אל עברי בורות נשברים, שסופם התכללות והתבוללות בין המתחברים לציונים, והתנתקות מהיהדות הנאמנה אשר האמונה וקיום מצוות התורה כפשוטן, ללא התחכמויות ו"השגות גבוהות" מדומיינות, היא נר לרגלם ואור לנתיבתם, וכידוע שבזמן השמדות, דווקא אותם יהודים שלא הלכו בהשגות גדולות ובנפלאות, הם שמסרו נפשם על קידוש השם, ואלו שהתפלספו והתחכמו, לא עמדו בנסיון. אין לנו אלא לילך בדרך הסלולה לנו מאבותינו ורבותינו זיע"א, וכאשר ייסד חב"ק "צדיק באמונתו יחיה".

כתבתי את הדברים מרוב שיחי וכעסי, בראותי כאמור אברכים הבאים מבתים חשובים מאד, מאנשי שלומינו ממש, שלדאבון לב נתפסו לכיתות אלו, שאינם אלא מפסידי האמונה התמימה, ה' ירחם.

יתן ה' ותוכו להמשיך ולפרסם דבר ה', ללא רתיעה וללא מורא, לפרסם אלוקותו ותורתו בעולם, אמונה פשוטה וברורה, בצפיה להתגלות כבוד שמים בב"א.

ואפשר דזהו מה שאומרים קודם התקיעות ידבר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלינו יבחר לנו את נ חלתינו את גאון יעקב אשר אהב סלה, והיינו כנ"ל שמבררים כח נשמת האבות ע"י התשובה מבין כחות העכו"ם ונתגבר הקול יעקב על הידים ידי עשו כדאי בזה"ק.

והנה הבירור לא נגמר לגמרי ע"י אדם הראשון ועדיין (ע"י עבודת האבות) נשארה בחי' הרע שהוא הי' עבודת האבות לברר ואיזה בחי' שהוא למעלה מהשגתינו מחטא עת הדעת הי' במה ששאל א"א ע"ה במה אדע ולגמר הבירור ניתן לו ברירה שיהי' ע"י גיהנום או שעבוד שעיבוד ובחר בשיעבוד מלכות, והיינו דעצם כח קדושת ישראל נתברר ונתהווה ע"י הגלות ולכך נקרא מצרים כור הברזל (ויציאת מצרים) ובשעת היותם במצרים הי' ימי עיבור, והיציאה הי' הלידה כדאי באריה"ק והנה כל ימי האבות הי' שלשלת אחת של קבלת עול הגלות דאברהם משעה שהכיר את בוראו עד בואו אל אר"י, הי' נע ונד מעיר לעיר וממלכה לממלכה כדאי ברמב"ם ה' ע"ז, ומשם למצרים, ומשנולד יצחק נגזר גזירת הגלות ויעקב נכנס לעובי הקורה וגלה ב"פ לחו"ל לחרן ולמצרים, דהאבות כל ימי חייהם עבדו לתקן חטא אדה"ר וברמב"ם הל' תשובה אי' ששב יקבל עליו גלות שהוא מכפר דהוא גורם לו להיכנע ולהיות עניו ושפל רוח, והיינו דשורש כל החטאים הוא ענין העצמאות והגאווה וכאילו הוא ברשות עצמו ובה נפרד משורש החיים זה העיקר והשורש של כל האומות שיש להם עצמאות דכל ישותם נתהווה מכח חטא זה כנ"ל.

וכמו שפיתה הנחש והייתם כאלוקים וכו' דהיינו שיהי' לו רשות בפני עצמו ח"ו, זהו זיהמת הנחש ועצם המיתה, והגלות הוא תיקון לזה ולכך מתגבר כ"כ השטן הנחש הקדמוני כ"כ להחטיא את ישראל בחטא זה קודם הגאולה דהא כל עצת הגלות דהיא עצה עמוקה כנגד עצת הנחש להביא העצמאות אל האדם ועי"ז להכחידו מב' עולמות ועצת הגלות סותר כל עצתו והוא רוצה להפר עצת הגלות ועי"ז נהי' ככל הגוים בית ישראל, ואי' דשופר איקרי שופר ואיקרי קרן והיינו דשופר מלשון שפופרת ולית לי' מגרמי' כלום, רק שמעבירים בו קול התוקע ואיקרי קרן והיינו כנ"ל דכל קרנם של ישראל וכל גאוותם הוא רק ע"י ענוה ושפלות, והם מתגאים בהקול קול יעקב ואין להם ישועה רק בו ית', וזהו את גאון יעקב אשר אהב סלה, ולכך שופר של פרה בלא איקרי שופר, רק קרן פסול ועוד דשופר אחד אמר רחמנא דהיינו בחי' ישראל שהם דבקים בעלמא דיחודא ואין עושים רשות לעצמם משא"כ שופר של פרה דעשה גילדי גילדי וכח זה הוא ענין עון העגל דע"י חזרה זוהמא החטא הקדום דהי' ענין של עשיית רשות בפני עצמו ולכך פסול דאין קטיגור נעשה סניגור והיינו ענין השופר שהוא ההיפך כנ"ל וענין צמיחת קרן דוד רק ע"י שופר והי' ביום ההוא יתקע בשופר ועי"ז דייקא ע"י שיקבלו עול הגלות זהו גופו של שופר של משיח ורק עי"ז ירם קרן משיח.

קול נטרונא (718) 873-0055

פאר נייעס און באריכטען #5 #1